

N:o 70.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 Maj 1867.
 » » » » Andra Kammaren den 8 » »

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående utfärdande af förnyad ansvarighetslag för Riksdagens Fullmäktige i Banken.
 (Banko-Utskottets Memorial N:o 28.)

S. A. K.

Den af Eders Kongl. Maj:t och Rikets Ständer under den 1 Mars 1864 utfärdade ansvarighetslag för Fullmäktige i Banken erfordrar, särskildt till följd af de genom antagande af ny Riksdags-ordning inträdde förändrade förhållanden, åtskilliga förändringar.

Utom dem, hvilka afse endast utbyte af orden "Rikets Ständer" till "Riksdagen" samt anförande af tillämpliga §§ i grundlagen, har Riksdagen funnit utslutning böra ske af de i §§ 2 och 3 förekommande uttryck, hvilka hänsyfta på föreskrifter, som skulle af Riksdagens Revisorer till granskning af Banken kunna Fullmäktige meddelas.

Enligt såväl hittills gällande, som nu af Riksdagen fastställd instruktion för bemälda Revisorer ega nemligen desse icke att omedelbart meddela Fullmäktige, rörande Bankens förvaltning, någon föreskrift, för hvars åsidosättande tillämpning af de i ansvarighetslagen bestämda påföljder kan ifrågakomma, utan endast, enligt 3 §, att, derest något skulle finnas vara försummadt eller eljest kräva rättelse, härå fästa Fullmäktiges uppmärksamhet; att till laga beifran af vederbörande befordra så beskaffade förseelser, att åtal anses i anledning deraf böra ofördröjligen anställas; att pröfva och afgöra besvär, som af Bankens embets- och tjänstemän eller betjente blifvit i befordrings- eller andra dem rörande mål hos Revisorerne anförda, dock utan att någon befordran kan genom Revisorerne i följd deraf fattade beslut återgå; samt att i öfrigt göra erinringar vid åtgärder och beslut, som röra tjenstetillsättningar, löner och pensioner.

Af det i hittills gällande ansvarighetslag § 3 intagna stadgande att, i händelse en eller flera af Fullmäktige skulle, i hvad till Bankens angelägenheter hör, hafva emottagit och åtlydt någon annan befallning eller föreskrift ifrån eho det vara må än af Rikets Ständer, deras Banko-Utskott eller, med de i Riksdagsordningen och instruktioner utstakade vilkor, af Rikets Ständers Revisorer, utan att deremot hafva gjort alla de föreställningar och protester, det af Banko-Utskottet vid 1809 och 1810 årens riksdag för Fullmäktige utfärdade reglemente föreskrifer, den eller de, som till beslutet bidragit, skulle vara förlustige såväl Rikets Ständers som ock annat allmänt medborgerligt förtroende, har Riksdagen funnit den del, som ålägger Fullmäktige att på föreskrifvet, men numera icke tillämpligt sätt protestera, kunna uteslutas, helst ett enkelt åläggande för Fullmäktige att icke af någon annan än Riksdagen och dess Banko-Utskott mottaga och åtlyda befallningar, jemte bestämmelse af laga påföljd, i händelse sådant skulle ske, synes i sjelfva verket vara ännu kraftigare till sin verkan, än en föreskrift, som kan tänkas innefatta möjligheten att Fullmäktige väl till sitt skyddande afgåfve protester, men icke desto mindre åtlydde den obehöriga befallningen.

Den i 7 § hittills intagna föreskrift, att minst två tredjedelar af Fullmäktiges hela antal skall vara närvarande vid besluts fattande, har sålunda ändrats, att allenast Banko-reglementets bestämmelse rörande beslutsmessigt antal ledamöter återopas; och då nu gällande Riksdagsordning icke innehåller någon uttrycklig bestämmelse om rättigheten för ledamot att till protokollet yttra sin mening, hafva de ord, som innefatta hänvisning till 66 § i förut gällande Riksdagsordning, uteslutits.

För öfrigt har i § 8 iakttagits en redaktionsförändring, som blifvit nödig till följd deraf, att riksdag numera årligen sammanträder, och en ny § införts, deri uttryckligen bestämmes, att, i de fall ansvarighetslagen icke omnämner, allmän lag skall gälla till efterrättelse.

Under oberopande af hvad ofvan är omförmäldt, får Riksdagen hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om utfärdande af följande:

Ansvarighetslag för Riksdagens Fullmäktige i Banken.

§ 1.

Underlåta Fullmäktige att, vid det tillfälle, då, enligt Regeringsformens 50 §, Konungen i samråd med dem och med Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, annan riksdagsort än hufvudstaden utsätter, noga iakttaga och tillstyrka hvad de för det allmänna finna mest lämpligt och nyttigt, ankomme det på den sammanträdande

Riksdagen att pröfva, huruvida Fullmäktige, en eller flere, gjort sig oförtjente af Riksdagens förtroende, eller böra under ransakning till laga ansvar ställas.

§ 2.

Beträdes Fullmäktig att, af försummelse eller egennyttia, hafva underlåtit, öfverskridit eller afvikit från de föreskrifter, som Riksdagen eller Banko-Utskottet, enligt 72 § Regeringsformen och 41 § Riksdags-ordningen, meddelat, eller i gällande banko-ordningar till bestämd åtlydnad stadgade äro, må målet genast anmälas hos Riksdagens Justitie-ombudsman, hvilken åligger att detsamma skyndsamt hos Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt åklaga. Skulle, efter anställd laga undersökning, den anklagade befinnas brottslig, fälles han, utom i de fall denna lag särskildt uppgifver, till ansvar och ersättning efter omständigheterna, enligt 18 Kapitlet Handels-balken.

§ 3.

Beträdes en eller flere af Fullmäktige att, i hvad till Bankens angelägenheter hörer, hafva emottagit och åtlydt någon annan befallning eller föreskrift ifrån eho det vara må, än af Riksdagen eller dess Banko-Utskott, vare den eller de, som till beslutet bidragit, förlustige såväl Riksdagens, som ock annat allmänt medborgerligt förtroende. Tillskyndas genom Fullmäktiges förhållande härvid Banken eller dess kredit något lidande, skola den eller de brottslige, jemte skadeersättning, dömas till fängelse högst två år, efter omständigheterna.

§ 4.

Som Banko-fullmäktige ej ega att öfverlägga i närvaro af något ombud från Konungen eller Regeringen, och det är föreskrifvet, att, derest bemälde ombud, efter derom gjord föreställning, vägrar att sig aflägsna, Fullmäktige då böra uppskjuta öfverläggningen och avsluta sessionen, hafva den eller de, som denna föreskrift brutit, förverkat Riksdagens förtroende; och bör en sådan förseelse af nästkommande Banko-Utskott eller Revisorer genast anmälas hos Riksdagens Justitie-ombudsman och dermed förfaras på sätt i 2 § stadgadt är.

§ 5.

Åsidosätta Fullmäktige den dem enligt Banko-reglementet åliggande noga tillsyn öfver ordningens vidmagthållande inom Bankens afdelningar, förhålles med deras ansvarighet på sätt i 2 § ömförmäles.

§ 6.

Reser Fullmäktig bort, utan behörig skedd anmälan hos Ordföranden, eller han eller Ordföranden utan med öfrige Fullmäktige gjord öfverenskommelse, och derigenom försummar sammanträde, eller annorledes afhåller sig från Fullmäktiges sammankomster, utan att ega och tillkännagifva laggiltigt förfall, vare han för hvarje försummadt sammanträde förfallen till Femton Riksdaler böter, som afdragas arfvodet och tillfalla Bankens armbössemedel.

§ 7.

Fatta Fullmäktige beslut då icke det i Banko-reglementet bestämda minsta antal ledamöter är närvarande, eller utan att hvar och en kunnat till protokollet yttra sin mening, eller hindras någon att, vid underdåniga expeditioner till Kongl. Maj:t, bifoga sin särskilda mening, derest Bankens hemligheter derigenom icke röjas, ege samma ansvar rum och förfares på sätt i 2 § stadgadt är; och skall, i dessa och alla andra fall, den, som sig icke till protokollet yttrat, anses hafva bejakat pluralitetens beslut.

§ 8.

Förbryter Fullmäktig sig i något af förutnämnda fall under den tid, då Riksdag eller Revisorer ej äro församlade, anmäles och beifras sådant af Riksdagens Justitie-ombudsman; och afhålle sig tilltalad Fullmäktig från utöfningen af sin befattning intilldess han blifvit genom laga kraftvunnen dom frikänd.

§ 9.

Är den tilltalade eller åklagaren missnöjd med Hofrättens dom i dessa mål, ege han att deröfver, i den ordning i allmänhet för brottmål stadgad är, anföra underdåniga besvär, hvilka hos Kongl. Maj:t uti Dess Högsta Domstol upptagas och pröfvas.

§ 10.

I alla andra förekommande händelser, hvilka här ofvan icke äro nämnda, gälle allmän lag till efterrättelse.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 8 Maj 1867.
